

CIRCULAR 1/2006 PER LA QUAL ES REGULA L'AVANÇAMENT DELS PAGAMENTS DE LES INDEMNITZACIONS A TESTIMONIS CRIDATS A DECLARAR EN ELS PROCESSOS PENALS, A CÀRREC DELS PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Vist l'article 18.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, segons el qual en matèria d'Administració de justícia correspon a la Generalitat de Catalunya exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del poder judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeixin o atribueixin al Govern de l'Estat;

Vist el Decret 466/1982, de 14 d'octubre, pel qual el Departament de Justícia assumeix l'exercici de les competències derivades de l'aplicació de l'article 18 de l'Estatut d'autonomia que corresponen a la Generalitat de Catalunya;

Vist l'article 37.1 de la Llei orgànica del poder judicial, el qual preveu que correspon al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de Justícia, proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva funció amb independència i eficàcia;

Vist el Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, sobre traspàs de funcions de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, entre les quals hi ha l'examen, la comprovació i el pagament dels comptes de despeses corresponents a testimonis davant els tribunals de justícia amb seu a Catalunya;

Vist el Decret 217/1990, de 3 de setembre, pel qual s'assignen al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya les funcions en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia;

Vist l'article 722 de la Llei d'enjudiciament criminal (LECr), que estableix que els testimonis que compareguin a declarar davant el tribunal tindran dret a una indemnització, si la reclamen;

Vista la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, i atès que les indemnitzacions a testimonis tenen la consideració de costes processals, tal com estableix l'article 241 de la Llei d'enjudiciament criminal;

Atès que s'ha considerat convenient modificar la Circular 2/1995 de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia, que regula l'avançament del pagament de les indemnitzacions a testimonis cridats a declarar en els processos penals, per tal d'ajustar-la a les prescripcions de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, i per tal de facilitar l'accés de tots els ciutadans a la tutela judicial efectiva, amb una racionalització més eficaç de la utilització dels recursos públics;

Atès que també s'ha considerat convenient modificar la Circular 2/1995 per tal d'adaptar-la a la normativa vigent pel que fa a la compareixença dels membres de les forces i cossos de seguretat en procediments penals com a testimonis o com a denunciants, excloent-los de l'àmbit d'aplicació de la mateixa Circular. En concret s'ha tingut en compte la disposició addicional primera del Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó de serveis, la qual és d'aplicació tant als policies locals com als policies nacionals i guàrdies civils, i d'aplicació supletòria als mossos d'esquadra, d'acord amb el Decret 337/1988, de 17 d'octubre, de regulació i actualització d'indemnitzacions per raó de serveis a la Generalitat de Catalunya. Així, d'acord amb aquesta normativa, aquest tipus de compareixences se sufragaran, en tot cas, amb el crèdit pressupostari assignat al Ministeri o organisme al qual pertany el personal que les realitza, i correspondran a aquests organismes la bestreta i la justificació de les despeses que per aquesta causa s'esdevinguin;

Atès que és convenient regular la procedència, tramitació i forma de pagament de les indemnitzacions reclamades pels testimonis que acudeixin a declarar en els processos penals davant dels òrgans judicials de Catalunya, i establir la possibilitat de realitzar el pagament de bestretes en determinats casos d'acord amb una quantificació basada en criteris precisos,

D'acord amb l'article 16 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, es dicten les instruccions següents:

Primera. SUPÒSITS EN QUÈ ÉS PROCEDENT EL PAGAMENT

1. Correspon al Departament de Justícia el pagament de les indemnitzacions reclamades pels testimonis que acudeixin a declarar davant els jutjats o tribunals de Catalunya en causes penals, sempre que hi intervingui el Ministeri Fiscal i siguin cridats a instàncies de:

- el jutge d'ofici
- el jutge, a instàncies del Ministeri Fiscal
- el jutge, a instàncies de la part, sempre que tingui reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta o sigui declarada insolvent
- els cossos i forces de seguretat, sempre que siguin acceptats pel jutge o tribunal

en els supòsits següents:

a) Quan la resolució judicial que posi fi al procés declari les costes d'ofici.

Les costes s'entendran declarades d'ofici quan es dicti interlocutòria d'arxivament d'actuacions o de sobreseïment (lliure o provisional) sense pronunciament exprés sobre les costes.

b) En el cas que hi hagi diversos condemnats a costes i un d'ells sigui titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta o hagi estat declarat insolvent.

En aquest supòsit, el Departament de Justícia ha de pagar la part proporcional corresponent al titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta, fixada a la resolució que posa fi a la causa, de les indemnitzacions a testimonis cridats pel jutge d'ofici, a instàncies del Ministeri Fiscal, o a instàncies de les forces i cossos de seguretat si han estat acceptats pel jutge, i l'import íntegre de les indemnitzacions reclamades pels testimonis cridats a instàncies de la part titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta o declarada insolvent, tret que la resolució que posi fi a la causa ho estableixi d'una altra manera.

Si el beneficiari o el declarat insolvent condemnat en costes vingués a millor fortuna dins dels tres anys següents a l'acabament del procediment en els termes que estableix l'article 36.2 de la Llei d'assistència jurídica gratuïta, estarà obligat a reintegrar l'import pagat pel Departament de Justícia.

c) Quan hi hagi un condemnat a costes i sigui el titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta o hagi estat declarat insolvent.

En aquest supòsit, el Departament de Justícia ha de pagar l'import íntegre de les indemnitzacions a testimonis cridats pel jutge d'ofici, a instàncies del Ministeri Fiscal, per les forces i cossos de seguretat si han estat acceptats pel jutge, o a instàncies de la part titular del dret.

Si el beneficiari de l'assistència jurídica gratuïta o declarat insolvent vingués a millor fortuna dins dels tres anys següents a l'acabament del procediment, en els termes que estableix l'article 36.2 de la Llei d'assistència jurídica gratuïta, estarà obligat a reintegrar l'import de les indemnitzacions pagades pel Departament de justícia.

2. Queden incloses en l'àmbit d'aplicació de les instruccions d'aquesta circular les víctimes que declarin davant del jutjat o tribunal en qualitat de testimonis, sempre que no compareguin com a part ni reclamin accions, i els perits de les administracions públiques, els quals, d'acord amb l'article 465 de la Llei d'enjudiciament criminal, no tenen dret a percebre honoraris.

3. Queden excloses de l'àmbit d'aplicació de les instruccions d'aquesta circular les persones que compareguin únicament com a denunciants.

4. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació de les instruccions d'aquesta circular els membres de les forces i cossos de seguretat cridats a declarar davant dels jutjats i tribunals, ja com a testimonis ja com a denunciants, siguin quins siguin la seva dependència orgànica i el caràcter amb el qual compareguin.

5. Els supòsits d'insolvència són objecte d'un tractament específic a l'efecte de valorar les circumstàncies per les quals no s'ha tramitat la sol·licitud d'assistència jurídica gratuïta.

Segona. IMPORT DE LA INDEMNITZACIÓ QUE S'HA DE PAGAR AL TESTIMONI I MOMENT EN QUÈ ÉS PROCEDENT EL PAGAMENT

Els jutjats i tribunals fixaran l'import de les indemnitzacions a testimonis cridats a declarar en els processos penals, d'acord amb el que disposa l'art. 722 de la Llei d'enjudiciament criminal.

El Departament de Justícia només està obligat a fer efectiu el pagament de la indemnització que fixi el jutjat o tribunal quan sigui ferma la resolució que declari algun dels supòsits a què fa referència la instrucció primera, sense perjudici de les modalitats de bestretes previstes per aquesta Circular.

Tercera. BESTRETA DEL PAGAMENT DE LES INDEMNITZACIONS A TESTIMONIS

1. El Departament de Justícia pot avançar el pagament de les indemnitzacions als testimonis en els supòsits en què li siguin reclamades per testimonis cridats pel jutge d'ofici o bé pel jutge a instàncies del Ministeri Fiscal o de la part beneficiària del dret d'assistència jurídica gratuïta, i pels testimonis presentats directament pels cossos i forces de seguretat, sempre que siguin acceptats pel jutge o tribunal.

El pagament de la bestreta és procedent a partir del dia de la citació, un cop el testimoni hagi comparegut davant del jutjat o tribunal on ha estat citat.

Per tal de tramitar el pagament de la bestreta és necessari que el testimoni el sol·liciti i acrediti els conceptes, pels quals la demana.

L'import que s'avançarà és el que resulti de l'aplicació dels criteris que s'estableixen en les instruccions quarta a vuitena, sense perjudici que, al seu moment, s'aboni la diferència entre la quantitat fixada pel jutjat o tribunal i l'avançada.

2. L'import de la bestreta serà fixat pel Departament de Justícia tenint en compte, segons s'escaigui en cada cas, els conceptes següents:

- despesa de viatge
- despesa d'allotjament
- despesa de manutenció
- ingressos deixats de percebre

Quarta. BESTRETA EN CONCEPTE DE DESPESES DE VIATGE

1. Com a despeses de viatge s'entén el cost que comporta al testimoni la utilització del mitjà de transport per efectuar el desplaçament entre el seu domicili habitual i l'edifici on està situat el jutjat o tribunal.

2. En tot cas, per tal que el Departament de Justícia procedeixi al pagament de la bestreta que reclami el testimoni en concepte de despeses de viatge, és necessari que s'aportin els justificants corresponents.

3. L'import que s'avanci per aquest concepte serà el que es derivi de l'aplicació dels següents criteris:

A) Amb relació al mitjà de transport

Transports públics col·lectius preferents

Sempre que hi hagi una línia regular de transport públic (autobús, metro, autocar o ferrocarril) que cobreixi el desplaçament del testimoni, s'ha d'utilitzar amb caràcter preferent.

Avió o vaixell

Es pot utilitzar l'avió en els desplaçaments superiors a 500 quilòmetres, i l'avió o el vaixell en els desplaçaments realitzats des de territoris insulars. En tot cas, s'ha de valorar el caràcter preferent dels transports públics esmentats al paràgraf anterior.

Taxi

Quan el testimoni hagi utilitzat l'avió, d'acord amb els criteris que s'estableixen al punt anterior, se li abonarà la factura del taxi que hagi utilitzat en els desplaçaments efectuats des de l'aeroport fins a la seu de l'òrgan judicial on hagi de declarar, i viceversa, amb el límit màxim de 30 km per trajecte.

Vehicle de motor

La utilització de l'automòbil o vehicle de motor com a mitjà de transport ha de tenir caràcter restrictiu.

S'abonaran les despeses derivades de l'ús del vehicle de motor —amb un límit màxim de 1.000 quilòmetres, incloent-hi l'anada i la tornada, excepte el supòsit c) del paràgraf següent—, i, si s'escau, l'import dels peatges d'autopista, així com l'import del tiquet per l'aparcament del vehicle durant el temps necessari per a la declaració del testimoni davant l'òrgan judicial, en els següents supòsits:

- a) En cas que no hi hagi cap transport públic col·lectiu.
- b) Quan la durada del trajecte i l'horari del transport públic col·lectiu suposi un greu perjudici per al testimoni, o la seva utilització li comporti una major despesa.
- c) Quan dos o més testimonis, o l'acompanyant, comparteixin alhora el mateix vehicle privat com a mitjà de transport fins a la seu de l'òrgan judicial que els ha citat, de manera que se'n derivi un menor cost respecte de la utilització dels transports públics. En aquest supòsit, no s'aplicarà el límit de 1.000 km.

En el cas que un testimoni reclami indemnització per l'ús de vehicle de motor, quan hi hagi transport públic regular entre el seu domicili i la seu de l'òrgan judicial, i no

concorrin cap dels supòsits abans esmentats, només se li pagarà l'import del bitllet corresponent al transport públic.

A l'efecte de calcular el quilometratge es tindrà en compte, pel que fa a les distàncies entre localitats, la informació facilitada per la Direcció General de Política Territorial i Obres Públiques a la web: <http://www.mobilitat.org>.

Utilització d'un transport alternatiu per incapacitat del testimoni

En els supòsits d'incapacitat del testimoni per desplaçar-se autònomament, s'abonaran les despeses que derivin de la utilització d'un mitjà de transport alternatiu (ambulàncies, taxi, vehicle privat adaptat o altres) quan es justifiqui, mitjançant un certificat mèdic, que la incapacitat del testimoni fa necessària la utilització d'aquest mitjà.

B) Amb relació a l'import

1. La fixació de l'import que es podrà avançar pel concepte de despeses de viatge s'efectuarà, en relació amb el mitjà de transport utilitzat, segons els criteris següents:

- I. S'abonaran les despeses íntegres en els casos d'autobús, metro, autocar o ferrocarril. Si hi ha diverses categories per un mateix bitllet de ferrocarril, s'abonarà únicament la despesa corresponent a la més econòmica.
- II. En destinacions superiors a 500 quilòmetres s'abonarà l'import de la classe més econòmica del bitllet d'avió.
- III. En desplaçaments des de territoris insulars, s'abonarà l'import de la classe més econòmica del bitllet d'avió o vaixell. En el cas de viatges nocturns en vaixell, es pot percebre l'import de la classe més econòmica que inclogui la utilització de cabina.
- IV. Es pagarà l'import íntegre de la factura del taxi.
- V. Quan, per la incapacitat del testimoni per desplaçar-se autònomament, es justifiqui la necessitat d'utilitzar un mitjà de transport dels considerats alternatius, s'abonarà l'import de les despeses generades.
- VI. Quan per al desplaçament s'utilitzi el vehicle de motor s'abonarà la quantia de 0,19 € per quilòmetre, o bé de 0,078 € si s'ha utilitzat motocicleta, amb el límit màxim de 1.000 quilòmetres, incloent-hi l'anada i la tornada. Aquestes quanties es modificaran automàticament d'acord amb l'actualització de la normativa que s'aplica al personal de l'Administració de justícia.

2. Si s'escau, també s'abonarà l'import íntegre dels peatges d'autopista, així com l'import del tiquet per l'aparcament del vehicle durant el temps necessari per a la declaració del testimoni davant l'òrgan judicial.

3. En el supòsit que dos o més testimonis, o el testimoni i l'acompanyant, facin el trajecte de manera conjunta en el mateix vehicle, les despeses originades només les podrà reclamar un dels ocupants del vehicle.

4. En el cas que el testimoni no disposi dels justificants pertinents o hagi fet servir mitjans de transport més cars dels estrictament necessaris, se li abonarà només l'import corresponent al mitjà de transport més econòmic dels possibles.

Cinquena. BESTRETA EN CONCEPTE DE DESPESES PER ALLOTJAMENT

1. Es considera indemnització en concepte de despesa per allotjament la quantitat que s'abona al testimoni per haver de pernoctar fora de la seva residència habitual pel fet d'haver d'estar a disposició del jutjat o tribunal.

2. Només s'avançarà el pagament de la indemnització per aquest concepte als testimonis amb el domicili habitual a més de 150 quilòmetres de distància de la localitat on tingui la seu l'òrgan judicial.

3. A aquests efectes, per a la determinació de les nits amb dret a indemnització per allotjament, es tindran en compte els criteris següents:

a) Compareixences d'un únic dia:

a.1) Es té dret a percebre la indemnització corresponent a les despeses d'allotjament de la nit anterior al dia de la compareixença quan, per raó de la durada del viatge o de la indisponibilitat del transport, l'hora de sortida del lloc de la residència el dia de la compareixença hagi de ser abans de les 7 hores.

a.2) Es té dret a percebre la indemnització corresponent a les despeses d'allotjament de la nit següent al dia de la compareixença quan, per raó de la durada del viatge o de la indisponibilitat del transport, es prevegi que s'arribarà al lloc de residència habitual amb posterioritat a les 24 hores.

b) Compareixences de més d'un dia:

Es té dret a percebre la indemnització corresponent a les despeses d'allotjament de les nits compreses entre el primer i l'últim dia en què s'ha hagut d'estar ininterrompudament a disposició del jutjat o tribunal. No obstant això, en aquells supòsits en què el testimoni hagi d'estar a disposició del jutjat o tribunal diversos dies no successius, es poden percebre les indemnitzacions que corresponguin als dies que no estigui a disposició del jutjat o tribunal, per un import no superior al corresponent a les despeses d'un nou viatge. A més a més, es poden computar la nit anterior al primer dia i la corresponent a l'últim dia en què s'hagi d'estar a disposició del jutjat o tribunal, en els termes establerts a l'apartat a).

4. El Departament de Justícia abonarà com a bestreta per aquest concepte l'import de la despesa que es justifiqui, amb el límit màxim de 65.97 euros per nit computada. Aquesta quantitat màxima s'actualitzarà segons el que preveu la normativa sobre indemnitzacions per raó de servei que s'aplica al personal al servei de l'Administració de justícia, per als funcionaris del segon grup (Reial decret 462/2002, de 24 de maig).

Sisena. BESTRETA EN CONCEPTE DE DESPESES DE MANUTENCIÓ

1. Es considera indemnització en concepte de despesa de manutenció la quantitat que s'abona al testimoni per compensar les despeses d'alimentació que ha d'atendre per haver d'estar a disposició del jutjat o tribunal.
2. El Departament de Justícia abonarà com a bestreta per aquest concepte l'import de la despesa que es justifiqui, amb el límit màxim de 37,40 euros diaris com a dieta sencera de manutenció. Aquesta quantia màxima s'actualitzarà segons el que preveu la normativa sobre indemnitzacions per raó de servei que s'aplica al personal de l'Administració de justícia, per als funcionaris del grup segon (Reial decret 462/2002, de 24 de maig).
3. La quantia de la indemnització que s'avançarà per aquest concepte, es calcularà d'acord amb els criteris següents:
 - a) Per cada un dels dies en què s'estigui a disposició de l'òrgan judicial i es tingui dret a percebre la indemnització en concepte de despeses d'allotjament, s'abonarà l'import de les despeses del dinar i sopar que es justifiquin, amb el límit màxim del 100% de la dieta diària de manutenció.
 - b) Per cada dia que s'estigui a disposició de l'òrgan judicial quan no correspongui la indemnització per despeses d'allotjament, s'abonarà l'import de les despeses de manutenció que es justifiquin, amb el límit màxim del 50% de la dieta diària de manutenció, sempre que hi concorri qualsevol dels dos supòsits següents:
 - que el testimoni deixi d'estar a disposició de l'òrgan judicial amb posterioritat a les 14 hores, sempre que la distància entre el domicili habitual i la localitat on tingui la seu l'òrgan judicial sigui superior a 50 km;
 - que el testimoni deixi d'estar a disposició de l'òrgan judicial amb posterioritat a les 15 hores.
 - c) El dia anterior a la compareixença al jutjat es té dret a percebre l'import corresponent al sopar en cas que correspongui percebre la indemnització en concepte de despeses d'allotjament; en tot cas, aquest import no podrà ultrapassar el límit màxim del 50% de la dieta diària de manutenció.

Setena. BESTRETA EN CONCEPTE D'INGRESSOS DEIXATS DE PERCEBRE

Es considera indemnització en concepte "d'ingressos deixats de percebre" la quantitat que s'abona als testimonis que siguin treballadors per compte propi o membres de cooperatives de treball associat, per tal de compensar la disminució d'ingressos professionals ocasionada per haver d'estar a disposició del jutjat o tribunal.

L'import de la indemnització que s'avançarà per aquest concepte es fixarà segons els criteris següents:

- a) Per cada dia que es tingui dret a percebre alguna quantia en concepte de manutenció segons el que estableix la instrucció sisena, s'abonarà el 100% de la quota diària del salari mínim interprofessional.
- b) En cas que no sigui procedent el pagament de cap quantia segons l'apartat anterior, s'aplicarà el criteri següent:
 - S'abonarà el 50% de la quota diària del salari mínim interprofessional quan el període en què el testimoni no hagi pogut treballar per haver estat a disposició del jutjat o tribunal no excedeixi les 4 hores.
 - S'abonarà el 100% de la quota diària del salari mínim interprofessional quan el període en què el testimoni no hagi pogut treballar per haver estat a disposició del jutjat o tribunal excedeixi les 4 hores.

En ambdós casos, es comptabilitza tant la durada del desplaçament com la de les diligències davant l'òrgan judicial.

Vuitena. BESTRETA PER LES DESPESES GENERADES PELS ACOMPANYANTS

El Departament de Justícia pot avançar les despeses generades per un acompanyant del testimoni, major d'edat, en els supòsits següents:

- a) Quan el testimoni sigui menor d'edat.
- b) Quan el testimoni sigui incapaç per desplaçar-se autònomament al jutjat o tribunal. En aquest cas, serà necessari que la incapacitat del testimoni s'acrediti fefaentment.

A aquest efecte, s'avançaran les despeses que l'acompanyant origina en concepte de viatge, allotjament, manutenció i ingressos deixats de percebre, valorades segons els mateixos criteris que preveu aquesta circular per als testimonis.

Novena. SUPÒSIT ESPECIAL DE BESTRETA.

En supòsits excepcionals que ho justifiquin, el Departament de Justícia pot gestionar i pagar directament el viatge i l'allotjament dels testimonis que resideixin a l'estranger, en territoris insulars o a una distància superior a 1.000 quilòmetres de la seu del jutjat o tribunal. En aquests casos, es gestionarà la compra del bitllet de transport així com la reserva de l'allotjament i el pagament de les despeses que es derivin per aquest concepte.

Per això, abans de citar els testimonis, és necessari que l'oficina judicial comuniqui a l'òrgan corresponent de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia les condicions especials d'aquest supòsit, per tal que aquest, si ho considera convenient, gestioni i pagui directament el viatge i l'estada dels testimonis. En el cas que l'oficina judicial no efectui aquesta comunicació, l'òrgan corresponent de la gerència o servei territorial decidiran si és procedent la gestió i el pagament de les despeses que preveu aquesta instrucció.

Desena. SOL·LICITUD I TRAMITACIÓ DE LA BESTRETA

1. Un cop el testimoni deixi d'estar a disposició del jutjat o tribunal, el secretari judicial corresponent li facilitarà la informació i els formularis necessaris d'acord amb els models que consten als annexos d'aquesta circular, perquè reclami la bestreta que li correspongui d'acord amb el que la circular estableix.

2. Quan el testimoni hagi emplenat els formularis esmentats i disposi dels justificants i certificats que corresponguin, els farà arribar al secretari judicial perquè els tramiti, davant l'òrgan de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia que correspongui.

3. La documentació que caldrà lliurar a l'òrgan corresponent de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia per justificar la sol·licitud de bestreta és la següent:

- 3.1) Certificat del secretari judicial que acrediti el compliment dels requisits que donen dret al testimoni a acollir-se a aquesta modalitat de pagament (annex 1).
- 3.2) Formulari emplenat pel testimoni on ha de fer constar la seva sol·licitud de bestreta, els conceptes pels quals reclama la indemnització corresponent i les dades referents al seu desplaçament i estada (annex núm. 1).
- 3.3) Originals o fotocòpia compulsada dels justificants de despesa i certificacions escaients, per cada un dels conceptes pels quals el testimoni sol·licita la bestreta:

a) En concepte de despeses de viatge

I. Si el mitjà de transport que s'ha fet servir ha estat l'autobús, metro, autocar, ferrocarril, avió o vaixell: els bitllets corresponents.

II. Si s'ha fet servir el taxi o un altre mitjà de transport alternatiu: factura o justificant de l'import.

III. Si s'ha fet servir el vehicle privat, cal indicar la matrícula del vehicle i, en cas de viatjar més d'un testimoni en el mateix vehicle, s'han de fer constar les dades personals dels ocupants. En tot cas, cal exposar el motiu pel qual s'ha utilitzat el vehicle privat.

- Si es reclama l'import dels peatges d'autopista: tiquets o comprovants corresponents.
- Si es reclama l'import de l'aparcament: tiquets o comprovants corresponents.

IV. En cas d'invalidesa o incapacitat del testimoni també s'ha de lliurar el certificat mèdic o fotocòpia compulsada en el qual es faci constar que la incapacitat que pateix fa necessària la utilització del mitjà de transport utilitzat i, si escau, una còpia de la resolució que li reconegui la invalidesa.

b) En concepte de despeses d'allotjament

I. Factura de l'establiment hotel·ler on s'hagi pernoctat.

II. En cas d'haver de pernoctar la nit anterior al dia de la citació o la posterior a l'últim dia, el testimoni ha de manifestar el motiu de la necessitat de pernoctar fora de la seva localitat de residència, sigui en funció de la durada del viatge, sigui per motius d'indisponibilitat del transport que hagi d'utilitzar.

c) En concepte de despeses de manutenció

I. Factura o tiquet del restaurant.

d) En concepte d'ingressos deixats de percebre

I. Si es tracta d'un treballador per compte propi: còpia conformada del justificant de pagament fraccionat de l'IRPF del darrer trimestre o equivalent.

II. Si es tracta d'un membre d'una cooperativa de treball associat: certificat de la societat cooperativa a la qual pertany el testimoni.

3.4) Quan el testimoni sigui menor d'edat o incapaç per desplaçar-se autònomament al jutjat o tribunal i hagi requerit un acompanyant, per tal que aquest rebi les indemnitzacions que li corresponguin cal que s'aporti:

a) Si es tracta d'un testimoni menor d'edat:

- Fotocòpia del DNI del menor o llibre de família
- Fotocòpia del DNI de l'acompanyant

b) Si es tracta d'un testimoni amb manca de capacitat per desplaçar-se autònomament al jutjat o tribunal:

- Certificat mèdic que acrediti la incapacitat de desplaçar-se autònomament
- Fotocòpia del DNI de l'acompanyant

3.5) Còpia de la cèdula de citació

4. L'òrgan corresponent de la gerència o del servei territorial, després de comprovar la documentació rebuda, procedirà, si escau, a tramitar el pagament de la quantitat que correspongui.

5. Quan el testimoni tan sols reclami l'avançament de la indemnització en concepte de despeses de viatge per un import inferior a 8 €, un cop hagi emplenat l'imprès previst a l'apartat 3.2 (annex núm. 1) , amb el vistiplau del secretari judicial, pot adreçar-se

directament a l'òrgan competent de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia que correspongui, per tal de cobrar l'import reclamat, al qual haurà d'adjuntar els justificants de les despeses corresponents al mitjà de transport utilitzat, d'acord amb el que s'estableix a l'apartat 3.3.a d'aquesta instrucció.

6. Els òrgans corresponents de les gerències territorials o serveis territorials del Departament de Justícia comunicaran oportunament al jutjat o tribunal els imports i conceptes pels quals s'hagi realitzat el pagament d'una bestreta al testimoni, als efectes de la taxació i regulació de les costes del procediment que correspongui (articles 242 a 244 de la Llei d'enjudiciament criminal) (annex 2).

Onzena. RESCABALAMENT DELS IMPORTS AVANÇATS DE LA INDEMNITZACIÓ EN CONCEPTE DE BESTRETA

Quan s'hagi fet el pagament avançat de la indemnització, però, un cop dictada la sentència, no es produeixin els supòsits consignats a la instrucció primera d'aquesta circular, en el moment en què l'obligat al pagament faci efectiu l'import de la indemnització, el secretari del jutjat o tribunal que realitzi la taxació i regularització de les costes ordenarà l'ingrés al Tresor de la Generalitat dels imports avançats.

El secretari comunicarà l'ingrés realitzat a l'òrgan competent de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia que correspongui, amb la identificació del procediment al qual correspon la devolució (annex 3).

Dotzena. TRAMITACIÓ DEL PAGAMENT ORDINARI DE LA INDEMNITZACIÓ

1. Quan es produeixin els requisits que donen lloc a l'obligació de pagament per part del Departament de Justícia, d'acord amb les instruccions primera i segona d'aquesta circular, i no s'hagi realitzat el pagament de la bestreta, el secretari judicial haurà de trametre a l'òrgan competent de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia que correspongui, la documentació següent:

- a) Certificat del secretari judicial conforme s'han complert els requisits establerts, amb indicació de la indemnització fixada pel jutjat o tribunal (annex 4).
- b) Fotocòpia de la resolució que posi fi al procediment, amb el certificat del secretari que acrediti que es tracta d'una resolució ferma i, si és el cas, fotocòpia de la resolució que declari el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta o la insolvència del condemnat.
- c) Original de tots els justificants de despesa que hagi tingut en compte el jutjat o tribunal per fixar la indemnització.
- d) Sol·licitud de pagament final d'indemnització a testimonis degudament emplenada (annex 5).
- e) Cèdula de citació.

2. Quan es produeixin els requisits que donen lloc a l'obligació de pagament per part del Departament, d'acord amb les instruccions primera a tercera d'aquesta circular, i s'hagi realitzat el pagament de la bestreta, si l'import de la indemnització fixada

coincideix amb l'import de la bestreta, el jutjat o tribunal només ha de lliurar a la gerència o servei territorial que correspongui la documentació que s'especifica en els punts a) i b) de l'apartat primer d'aquesta instrucció.

Si la quantia abonada en concepte de bestreta és inferior a la indemnització fixada pel jutjat, s'ha de lliurar a l'òrgan competent de la gerència o servei territorial del Departament de Justícia que correspongui la documentació que s'especifica en els punts a), b) i d) de l'apartat primer d'aquesta instrucció.

Tretzena. LLIURAMENT DE LA DOCUMENTACIÓ

La documentació a què fan referència les instruccions anteriors, s'haurà de lliurar als òrgans corresponents de les gerències territorials del Departament de Justícia de Barcelona Ciutat, de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, de Barcelona Nord o de Barcelona Sud o dels serveis territorials del Departament de Justícia de Girona, Lleida, Tarragona, Catalunya Central, les Terres de l'Ebre o l'Alt Pirineu i Aran, segons correspongui pel territori, d'acord amb el que estableix el Decret 272/2005, de 27 de desembre, d'organització territorial del Departament de Justícia.

Mentre no es faci efectiu el desplegament territorial previst en el Decret 272/2005 esmentat, la documentació especificada en les instruccions anteriors es podrà lliurar als òrgans i adreces previstos en la instrucció 12 de la Circular 2/1995.

Catorzena. FORMA DE PAGAMENT

El pagament de les indemnitzacions i bestretes es farà mitjançant transferència bancària al perceptor, la qual serà tramitada des dels òrgans competents de les gerències o serveis territorials del Departament de Justícia corresponents.

Quinzena. INDEMNITZACIONS I BESTRETES ALS MEMBRES DE LES FORCES I COSSOS DE SEURETAT

Els membres de les forces i cossos de seguretat cridats a declarar en procediments penals, sigui com a testimonis sigui com a denunciants, hauran de reclamar les indemnitzacions corresponents, si escau, a l'Administració estatal, autonòmica o local de la qual depenguin, d'acord amb la normativa que els sigui aplicable (disposició addicional primera del Reial decret 462/2002, de 24 de maig).

Setzena. APLICACIÓ DE LA CIRCULAR

Es faculta les gerències i els serveis territorials del Departament de Justícia per aplicar extensivament les instruccions d'aquesta circular, d'acord amb la seva finalitat, en aquells supòsits en què la naturalesa del cas en concret ho aconselli.

Dissetena. ENTRADA EN VIGOR I RÈGIM TRANSITORI

Les instruccions d'aquesta circular, la qual deroga la Circular 2/1995, s'aplicaran a tots els testimonis que prestin declaració davant d'òrgans judicials de Catalunya, a partir del dia 1 de juliol de 2006.

Els testimonis que hagin prestat declaració davant dels òrgans judicials amb anterioritat a l'1 de juliol de 2006 es regiran per l'anterior Circular 2/1995.

Barcelona, 9 de juny de 2006

Núria Clèries i Nerín
Directora general de Relacions
amb l'Administració de Justícia